

CROSSFAD

Amerika möter Sverige möter världen

Med den enligt mig bästa skivan 2011 i sin genre tog sig Crossfades 'Secret Love' rakt in på Halloweds exklusiva lista över album som nått de två högsta betygen. Med ett av nu 64 album som tagit sig raka vägen dit var jag bara tvungen att veta mer om detta svenska band som sades ha ägnat ofattbara sju år till att spela in sitt andra album...



Text: Caj Källmalm
Foto: Songwork
Intervju från:
2012.02.27
med Lars Hallbäck (t.v.)

Lars tycker till om några av låtarna på 'Secret Love'

Lars menar att han inte är en person som har lätt att prata om sig själv och sina saker och att han önskar han vore mer som en Hollywoodskådis som kan prata i timmar för sin sak, men jag fick ändå ur honom lite ord om några av de låtar jag fastnade lite extra för på 'Secret Love'.

Secret Love, titelspåret

- Det är en väldigt gitarrbaserad låt och det är mycket av en viss typ av gitarr som skiljer sig mot det mesta andra vi gör. Den bygger på funkiga riff och trumgung. Den handlar om hemlig kärlek. Det finns ingen särskild anledning till att just den blev titelspåret. Det fungerade bara bra med omslaget och allt.

Brave New World, välanvänd låttitel

- En låt som står närmare västkustrocken utan att riktigt vara det. Det är en låt jag tycker är rolig att spela, instrumentalt är den lite mer avancerad och svårare att få till, men det brukar göra låtar roligare eftersom det är svårt att få allt att bli bra.

Don't Ask Me Why, en ballad

- Det är en kärleksballad. Väldigt tydligt skriven för att vara det också. Det är mycket körer i den... en lite mer västkustlåt.

Seconds And Eons, en rocklåt

- Ja... ytterligare en låt som är mer västkust. Den har bra text.

Borrowdale och Borrowdale reprise, instrumentala

- Det är låtar som handlar om en dalgång i Lake District i norra England där jag varit och vandrat några gånger. Kalle Moreus spelar här därför att jag hade just skrivit dem och så kom jag att tänka på Kalle. Jag tycker han gör låten med den äran och låten känns lite så som jag tycker platsen ser ut.

- Det var ju många som hakade på det där om att det tagit sju år att spela in, berättar Lars Hallbäck - gitarrist i Crossfade. Det var ju inte sju års arbete, utan sju år sedan debuten och under den här tiden har vi mest skrivit på nya skivan, sedan spelade vi in allt på några månader. Trummor och bas tog väl några veckor och resten några månader. Allt som allt gick det ändå ganska fort att spela in, mycket fortare än det tar att göra ett vanligt popalbum.

Lars menar att de inte är den typen av musiker som sitter och petar och redigerar sitt material i veckor efter att de spelat in materialet utan att de spelar in och får de inte till det rätt gör de om det eller låter det vara.

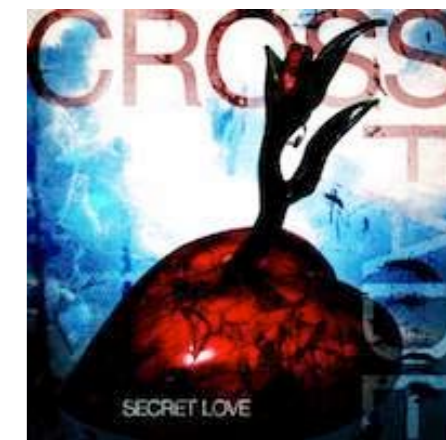
- Att sitta och peta i datorn är inte vårt sätt att göra saker, helt enkelt.

Var det började

1997 lades grunden för det som senare kom att bli Crossfade, men historien börjar egentligen långt tidigare än så. Då ingen av medlemmarna direkt kan kallas valpar inom musik längre har samtliga en gedigen meritlista som spänner över flertalet olika band och musikaliska faser.

Lars började sin karriär redan på 70-talet inom hårdrocken och har därifrån tagit sig själv och sitt gitarrspelande så långt att han idag är ägare av en nybyggd, modern musikstudio i Skövde, kall-

White On Blue och Secret Love



lad Fenix, där allt från popmusik till i stort sett vad som helst åt alla inriktningar delar inspelningsyta (naturligtvis inte alla på en gång dock, för det vore rätt dumt).

Crossfade kom på tal under mitten av 90-talet och 1997 blev det mer än en idé, då börjades grunden läggas på allvar tillsammans med Richard Stenström. 1999 gick Lars och Richard ihop med sångaren Göran Edman och Crossfade var nu ännu ett steg på vägen. Härifrån tog det fem år för bandet att föreviga sin första skiva på vilken bröderna Per och Sven Lindvall stod för trummor respektive bas och albumet fick namnet 'White On Blue'.

Skivbolag

'White On Blue' släpptes på skivbolaget MTM medan 'Secret Love' ges ut av bandet själva på deras egna bolag Songwork. Naturligtvis innebär det en hel del extra arbete att ge ut skivan själv, vilket också är en bidragande orsak till att uppföljaren tog så lång tid att spela in.

- Det tar sin lilla tid att pyssla ihop allt det där och pusha för skivan. Vi gör ju inte direkt detta som vår huvudsyssla så allt det måste göras vid sidan om. Vi alla älskar att hålla på med Crossfade men det är ingen heltidssyssla, dessutom är vi väldigt utspridda nuförtiden med folk i Stockholm, jag i Skövde och Richard hela vägen bort i Kanada. Det är också

därför det den tid det tar.

Att åka ut och spela live blir naturligtvis också lidande av detta. Lars menar att det är ett stort projekt att sätta ihop en turné i det läge de befinner sig i just nu, men han stänger inte dörren helt för att en sådan sak skulle kunna ske någon gång...

- Vi skulle ju vilja, om det gick att sätta ihop något i lämpligt format och passa ihop det med allas scheman eftersom det är en stor apparat och allt ska klicka för alla. Crossfade är väl kanske ett studioband i nuläget, för vi har inte varit ute och spelat live... ännu...

Secret Love

'Secret Love' är alltså inte sju års inspelning och finslipning så som många recensioner har hävdad, inklusive vår här på **Hallowed**, och Lars menar att det inte bara gick väldigt fort för bandet att spela in skivan - mycket material spelades dessutom in samtidigt med flera musiker i studion samtidigt då detta var möjligt.

- Ja, vissa instrument har spelats in samtidigt. Till nästa album hoppas jag att det kan bli ännu fler, så att man spelar in i stort sett allt material samtidigt. Det finns gott om riktigt bra band som brukar spela in så och det är roligare för oss att spela in så också.

Lars menar att bandet i de flesta fallen tagit materialet från första eller andra inspelningen och

hela tiden spelat in hela låtarna i ett stycke. Att sitta och peta och klippa ihop i datorn i efterhand är som Lars sade i början inte något som bandet roar sig med. De är istället petiga och noggranna från början och att folk sedan säger att det låter överarbetat och sterilt, nästan känslolöst, är inget som varken jag eller Lars kan förstå.

- Det är ju en fantastisk förmån spela ihop med så tigha och duktiga musiker.

Så duktiga att de låter för bra för att vara naturligt, tydligen.

Musikerna

Medlemmarna i Crossfade är alltså alla i veteranligan men sedan debuten menar Lars ändå att de utvecklats som musiker mellan debuten och 'Secret Love'.

- Vi skriver ständigt nya låtar och har framförallt mognat på det men också i att arrangera låtar och lite annat. Man lär sig något hela tiden och blir bättre musiker.

Dessutom har de kryddat skivan med gästmusiker som t.ex. Kalle Moreus, Mats Ronander, Pablo Cepeda och Wojtek Goral (som spelar fiol, munspel, congas och bongos respektive saxofon). Varför de valt att ha alla dessa med och hur de kommit i kontakt med alla är något som jag fundrerat på sedan jag skrev recensionen för 3 månader sedan...

- Nej men en del känner man sedan tidigare, andra har man råkat på och vissa har spelat in i

CROSSFADE



studion så då har man fått kontakt. Det är ett kontaktnät och man rycker lite i de trådar som behövs för att det ska bli som man vill ha det.

Resultatet har dock Lars själv väldigt svårt att definiera. Han väljer först en feghetslösning och menar att olika människor uppfattar deras musik på olika sätt men när jag envisas med att han ska definiera hur *han* upplever bandets musik så blir han tvungen att ge med sig.

- Jag vet inte riktigt, men det är inte typisk AOR eller västkustrock utan drag av lite allt möjligt i det. Det finns vissa drag av progressiv musik, lite jazz och så förstås AOR och west coast. Jag tror det finns de som känner sig lite vilsna och har svårt att hitta hem för det är ganska svårt att placera oss i ett fack, vilket väldigt många verkar känna sig mer bekväma med att göra, men vi har lite av varje i vår musik.

Framtiden

Vi får se hur det går för Crossfade med deras förhoppning om att komma ut och spela live och deras framtida skivor. Lars avslöjar dock att de redan har en hel del låtar delvis eller helt färdigskrivna för en kommande skiva (som vi dock lär få vänta några år på om vi ska se historiskt). Jag frågar därför vad vi kan vänta oss av detta material i framtiden när de väl färdigställer det.

- Det blir nog ingen större skillnad mot tidigare, det är samma musiker och låtskrivare men det är möjligt att det kanske drar iväg soundmässigt åt något håll. Det blir nog inte precis som tidigare men man känner igen sig. Det är ju inte kul med skivor som låter precis likadana hela tiden...

Men det finns ett undantag.

- ...om det inte är AC/DC förstås. Dem ska ju låta som de gör.

Ja, kanske det.

Fixxxer